

Publicerad 2023-11-03 13:30 av Lars Thorelli

Foto från eget album

Att förädlas är som att gå under självlysande moln

Jag lånar några spridda rader Ur Gunnar Ekelöfs diktsamling "Färjesång" från 1941:

"Endast som vittne är människan till, I verklighet är du ingen

Tag och skriv!

Det finns ingen annan styrka än inre styrka och den kommer utifrån,

från det gåtfulla något som rör sig där uppe,

skymtar bland otydligt självlysande moln, strömmar över dig galvanisk

Sannerligen, du är inte mer än en valplats!

En vandrare av vilken solen och stormen på en gång tar tag i kappan,

på en gång! Inte i tur och ordning.

Iskallt i skuggan, glödhett i solen:

Själens april."

Skribentens eviga böjande och tänjande med de motsträviga skrivtecknen för att åstadkomma minnesanteckningar blir oftast som en evig katt och råttalek. Skrivandet på äldre dagar är det förgångnas skuggspel.

När vi skildrar svunnen tid seglar vi visserligen i kända farvatten men i huvudleder som förlorat sina tidigare kända landmärken eller efter en kompass som inte är kalibrerad efter nyare tiders magnetism.

Att skildra gången tid kan även betraktas som en senkommen skatteåterbäring erhållen i en främmande eller nyare valuta. Inflationen har oftast urholkat värdet så mycket att de senare surt förvärvade livserfarenheterna fungerar som en frestelse att lägga till eller dra ifrån i loggböckerna.

Gemenskapen människor emellan fungerar som ett kitt där vi oftast har känt oss som samlare på materiella

ting som vi i grunden föraktar under tiden som vi jagar efter något finare och bättre.

Som det så träffande har uttryckts av en skivare-vän: ”När man blir äldre måste man ta sig i kragen och försöka förädlas”.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lars Thorelli med Poeter.se id #30718 innehar upphovsrätten